

افغانستان در مسیر تجارت جهانی

داده که نرخ پول افغانستان در مقابل دلار رقابتی باشد در نتیجه تورم در این کشور مهار شود.

کریمپور یاد آور شد: نرخ تورم در افغانستان در سال ۸۱، هفت درصد بود که نسبت به سال ۸۰ یک درصد کاهش داشت و این به معنای بهبود وضعیت اقتصادی در کشور است.

اسماعیل کریمپور، سیاست خارجی
ایران در قبال افغانستان را بسیار
حسوس دانست و گفت:

ایران اولین شریک باز سازی افغانستان بوده و همین امر سالگر روابط خوب ایران با افغانستان است «ضمن اینکه افغانستان خواستار بهبود همکاری با ایران و راه اندازی پروژه های مهم توسط این کشور در افغانستان است

این کار شاس مسائل منطقه، با ایران
توافقاتی را برپا کرده و سه ها با مسائل
افغانستان تصریح کرده رسانه های گروهی
برخورده طیفه ای با مسائل افغانستان دارند.
در صورتیکه اتفاق کوچکی می برآی
در افغانستان روی دهد نیز همه روزنامه ها
می شود، در حالیکه عناصرت و موقیت های
اقتصادی در افغانستان در حد مسوده انتظار
نیعکس نمی شود.

وی در خصوصی اعیان سرمایه گذاران
در این کشور گفت، اگر منظور اینست
جهانی است ما از شما می خواهیم بگویید
در دوی سال گذشته چند رئیس شرکت
کشته شده و یا از چند شرکت سرقت شده
است؟

کریمرز تاکید کرد: اخباری مبنی بر
کشته شدن برخی افراد در گوه های
افغانستان منعکس شده است، اما کدام
سرمایه گذار برای سرمایه گذاری به گوه
های افغانستان می رود؟ ما تصمیم داریم با
این مسائل برخورد فاعلر داشته باشیم.

وی گفت: دو صورتی که افغانستان را بازار مهلک ندانند و آن را بازار طویل الحدت قلمداد کنیم این بازار نیاز به سرمایه گذاری دارد.

کریمپور تاکید کرد: افغانستان خواستار استفاده از دانش فنی و قدرت صنعتی ایران در زمینه های مختلف و حضور فعال در افغانستان است.

مشاور اقتصادی وزارت تجارت
افغانستان، با بیان اینکه قوانین جلب سرمایه
های خارجی و سرمایه گذاری در اولویت
سیاست افغانستان قرار دارد، گفت: قوانین
سرمایه گذاری در افغانستان مهمترین
نقشین کننده برای سرمایه گذاری خارجی
است.

مشاور اقتصادی وزارت تجارت افغانستان جهانی شدن را روند اجتناب ناپذیر ذکر کرد و گفت: برای پیوستن به بازار تجارت جهانی (WTO) در افغانستان انجام شده است.

وی افزود: پیوستن به بازار تجارت جهانی شرایط زیادی دارد و افغانستان گام‌های اساسی برای پیوستن به این بازار را برداشته و در آینده به عضویت این سازمان درخواهد آمد.

کریپتو پور تصویب قوانین سرمایه گذاری خارجی، تصویب قوانین جدید بانکی، افزایش ارزش پول ملی و نیات آن در برابر دلار، تصویب قوانین گمرکی و تدوین قانون اساسی را از دستاوردهای مهم بخش اقتصاد افغانستان در یک سال و نیم اخیر ذکر کرد.

وی خاطر نشان کرد: افغانستان باز سازی اقتصادی را از بستر سازی آغاز کرده و با تصویب قوانین، اقدامات لازم برای باز سازی اقتصادی را انجام داده است.

کرمیور ادامه داد: افغانستان به طرف اقتصاد آزادگام بر می‌دارد و مشکل چند نرخی بودن ارز را ندارد و پشتوانه های اقتصادی این کشور در ۸ ماه گذشته اجازه

که خبر گزای ایرانی ایران با آقای کریم پور مشاور اقتصادی وزارت تجارت انجام داده است بدلیل اهمیت موضوع در نل می آید.

معاون اقتصادی وزارت تجارت افغانستان گفت: ایران در نیمه اول سال جاری ۱۵۰ میلیون دلار صادرات به افغانستان داشته است.

اسماعیل کریمپور در گفت و گو با
ایرنا افزود: میزان صادرات ایران به
افغانستان در سال ۱۴۰۱ ۱۵۰ میلیون دلار بوده
که در سال ۱۴۰۲ این رقم تنها در مدت ۶ ماه
بیشتر آمده است.

وی اظهار داشت: پاکستان از ابتدای سال ۸۲ تا کنون بیش از ۶۷۰ میلیون دلار به کشور افغانستان صادرات داشته که در مقایسه با ایران رقم چشمگیری است.

کریمنیور خاطر نشان کرد: حجم واردات افغانستان در سال ۸۱ بیش از ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار بود و امسال پیش بینی می شود که این رقم به ۳ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار افزایش یابد.

وی افزود: ایران از نظر جذب کالاهای
افغانی در مقایسه با کشورهایی نظیر چین،
روسیه، هند و همچنین بازار مشترک در
مقام ششم قرار دارد.

گرومبور گفت: ایران به دلیل موقعیت
خاص جغرافیایی خود با افغانستان و
اشتراکات فرهنگی و مذهبی، ظرفیت‌های
زیادی برای همکاری‌های اقتصادی با
افغانستان دارد.

وی تاکید کرد: با توجه به آمار بدست آمده سرمایه گذاری ایران در افغانستان در مقایسه با کشور هایی نظیر ترکیه، پاکستان و روسیه بسیار اندک است و ایران در افغانستان حضور فعال ندارد.

این کارشناس اقتصادی افغان تصریح کرد: انتظار کشور افغانستان در خصوص فعالیت های اقتصادی با ایران بیش از چیزی است که در حال حاضر وجود دارد.

امیدوارم برنده این مسابقه

ما باشیم

ایران گزارش داده شد که دولت افغانستان در آستانه سرنگونی است و افغانستان به سمت جنگ های داخلی پیش می رود. صحیح باشد. این امر اتفاقی نخواهد افتاد زیرا در افغانستان

رشد و تحول چشمگیری به وقوع پیوسته است. ارتش ملی و پلیس ملی در حال تشکیل و سازماندهی و اصلاحات در بخش امنیتی تجلیم شده است. هر چند که این کار بسیار به کندی پیش می رود، ولی این خدمی است که در راه رسیدن به هدف برناتنه شده است. موفقیت ها و تلاش های دولت و جامعه بین المللی در مقابله با نا امنی هایی که در افغانستان رخ می دهد بسیار زیاد است و من امیدوارم که برنده این مسابقه ما باشیم و بیات و امنیتی دوباره به این کشور بازگردد.

○ منطقه با چالش ها و بحران های امنیتی مواجهه است. بحران عراق هر روز پیچیده تر می شود. پاکستان نیز مشکلات داخلی خود را دارد و ... در یاره چشم انداز آینده منطقه چه فکر می کنید؟

● شما چرا در عراق توقف کردید، باید به منطقه نگاه کنید به فلسطین و اردنیزی که ما در این کشورها نیز با مشکلات جدی مواجه هستیم. همچنین در کوریا و حتی داسه این مشکلات به افریقا نیز کشانده شده است. کشورهایی مانند لیبیا، کنگو، سیرالئون، کنگو با مشکلات زیادی مواجهه است. لیبیا در انتظار استقرار صلح است. مشکلات زیادی همچنان فراروی ما است که بتولات، زیادی را در برابر دیدگاه ما قرار می دهد که چطور جامعه بین المللی می تواند خود را برای مقابله با این مشکلات، چالش ها و بحر ان ها سازماندهی و آماده کند مطمئنا این مشکلات در آینده اثرات سونی خواهد داشت.

○ آیا این تحولات و بحران های پیش رو بر وضعیت افغانستان تأثیر گذاشته یا خواهد گذاشت؟ آیا این کشور باز هم توسط جامعه بین المللی به وادی فراموشی سپرده خواهد شد؟

● مطمئنا! مطمئنا! این خطر وجود دارد اگر شما به گذشته نگاه کنید. من قبل از اینکه جنگ در عراق شروع شود، به جهانیان گفتیم از این می ترسم که جنگ در عراق باعث فراموشی افغانستان شود. ولی خوشبختانه جای خوشحالی است که تا کنون این امر به وقوع نپیوسته است و هنوز کشورهای جهان به افغانستان توجه دارند با این وجود هنوز این خطر وجود دارد که اگر وضع در عراق رو به وخامت بیشتر گذارد، افغانستان فراموشی شود.

مقدمه:

اخضر ابراهیمی فردی نا آشنا برای مردم افغانستان هست. وی به عنوان نماینده سرمشی سازمان ملل در امور افغانستان تلاش های فراوانی کرد و به خاطر همین تلاشها صادقانه تابعیت افغانستانی کشور به ایشان داده شد در هنگام تسلط طالبان هر چند سازمان ملل نقش محوری خود را در افغانستان از دست داده بود و ایشان در دیار های که با مسئولین و برلی جهادی داشت سخنان گاهاً مجرمانه و درد دل های آنان را خواست یا ناخواسته به جناحهای مخالفان منتقل می کرد که این امر خود باعث تسهله ورشدن انش نه این درین آنها می شد.

گفتگوی زیر حاوی نکات ارزشمندی است چون آقای اخضر ابراهیمی شناخت کافی از شرایط داخلی و خارجی کشور پیدا کرده بود و در روز های پایان مأموریتی این گفتگو را انجام داد که امیدواریم مقید قایده برای خوانندگان مجله میهن قرار گیرد.

ابعاد بحران افغانستان از دیدگاه اخضر ابراهیمی

○ ما شاهد وخیم تر شدن وضعیت امنیتی افغانستان نسبت به سال گذشته هستیم. در جنوب طالبان عملیات گسترده ای را آغاز کرده اند و در شمال و سایر نقاط این کشور نیز هر از چندی جنگ و نا امنی به وقوع می پیوندد. ارزیابی شما از این وضعیت چیست؟

● من بارها گفته ام که افغانستان همچنان با مشکلات امنیتی روبه رو است سه ماه قبل، در گزارش خود به شورای امنیت سازمان ملل در باره مشکلات امنیتی جنوب و شمال افغانستان هشدار دادم. در جنوب نبود امنیت به تروریست ها، طالبان و حکمتیار و در شمال به تنش های میان فرماندهان مربوط می شود.

البته در جنوب افغانستان بهما درگیری هایی به وقوع می پیوندد که گرچه به طالبان و القاعده نسبت داده می شود ولی طالبان و القاعده در آن نقشی ندارند و در حقیقت درگیری میان فرماندهان محلی با مقامات و مردم بومی منطقه است. بعضا حتی قاچاقچیان مواد مخدر نیز در آن نقش دارند و به آن دامن می زنند من این نوع درگیری ها را سیاسی نمی بینم.

بله، مشکلات امنیتی در افغانستان وجود دارد و جدی هم بنظر می رسد. تا یک سال قبل چنانچه شما اشاره کردید طالبان از غریبه ای که متحمل شدن تکل خوردند، این گروه یا گذشت زمان دوباره خود را سازماندهی و نیروهای خود را جمع آوری کرده است و این یک حقیقت است و باید تهدیدهای امنیتی آنها را جدی گرفت، آن را شناسایی و با آن مقابله کرد.

البته من فکر نمی کنم آنچه را که برخی از همکاران شما در رسانه های

○ نقش و تأثیر کشورهای منطقه بر تحولات افغانستان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

● افغانستان بگ کشور محصور در خشکی است. آنچه در ایران و پاکستان اتفاق می‌افتد، تأثیرات خوب و بد خود را بر افغانستان دارد و به همین دلیل «پیمان کابل» میان شش کشور همسایه در مورد عدم دخالت در امور یکدیگر در ۲۲ دسامبر سال گذشته امضا شد. من می‌دانم که ایران، پاکستان و افغانستان به همکاری‌های مشترک و سه‌جانبه فکر می‌کنند که کار بسیار خوبی است و امیدوارم که این امر ادامه پیدا کند.

افغانستان و ایران مذاکرات مفیدی در باره ایجاد راه ارتباطی میان ایران و کشورهای آسیای میانه از طریق افغانستان داشته‌اند و ایجاد راه‌های تجاری و ترانزیتی که آسیای میانه را از طریق افغانستان به ایران و پاکستان وصل می‌کند، به رشد و بازسازی افغانستان نیز کمک خواهد کرد.

○ برخی معتقدند که پاکستان در مبارزه با القاعده و طالبان همکاری لازم را با افغانستان نداشته است. آیا شما نیز چنین باوری دارید؟

● من به همکاری پاکستان امیدوارم. پاکستان بارها حمایت خود را از «حامد کرزی» رئیس دولت انتقالی افغانستان اعلام کرده است. این درست نیست که ما بگوییم پاکستان دشمنان دولت افغانستان را حمایت می‌کند. البته سوء تفاهم‌هایی میان دو کشور وجود دارد که امیدوارم حل شود. آقای «کمال خزاری» وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران اخیراً از اسلام‌آباد دیدار و در باره روابط میان سه کشور به ویژه در باره روابط افغانستان و پاکستان گفتگو کرد.

○ چرا سازمان ملل و جامعه بین‌الملل برای حل بحران افغانستان دیر وارد عمل و کار جدی شد؟ چرا افغانستان فراموش شد؟ آیا اگر سازمان ملل و جامعه بین‌المللی زودتر اقدام می‌کرد، افغانستان این چنین به ویرانه تبدیل می‌شد؟

● سازمان ملل افغانستان را فراموش نکرده بود. از زمانی که سازمان ملل زمینه‌های معاهده میان اتحاد جماهیر شوروی سابق، افغانستان و پاکستان را فراهم کرد و ارتش سرخ از افغانستان خارج شد، این سازمان به عنوان یک سازمان سیاسی، بین‌المللی و توسعه‌ای هرگز افغانستان را فراموش نکرده است.

اگر شما به خاطر باورید، من در سال ۱۹۹۹ میلادی از پست خود به عنوان نماینده ویژه دبیر کل سازمان ملل در امور افغانستان استعفا دادم. دلیل استعفا من این بود که جامعه جهانی به اندازه کافی سازمان ملل را برای استقرار صلح و ثبات در افغانستان یاری نمی‌کرد و اعضای قدرتمند جامعه جهانی که یکی از آنها ایالات متحده آمریکا بود، افغانستان را نادیده گرفتند. این در حالی بود که افغانستان در زمان جنگ با اتحاد جماهیر شوروی، یکی از کشورهای مورد علاقه آمریکا بود.

من فکر می‌کنم که ۱۱ سپتامبر به همه فهماند که فراموش کردن افغانستان و به حال خود گذاشتن این کشور یک اشتباه بزرگ است. دنیا متوجه شد که حتی اگر کشورهای کوچکی مانند افغانستان به فراموشی سپرده شوند، باید منتظر اتفاقات بد و خطرناک و آسیب‌های جبران‌ناپذیری چون حادثه ۱۱ سپتامبر بود.

«منبع خارجی»

○ آیا بحرانی‌تر شدن شرایط در عراق، بر افغانستان نیز تأثیر خواهد گذارد؟

● به تأثیر خواهد داشت! تمام جهان از حوادث عراق تأثیر پذیرفته است، ولی تأثیر آن در افغانستان به اندازه‌ای بد نبود که من انتظارش را داشتم. ما نگران به تواتر کشیدن بحران عراق و آثار سوء آن بر افغانستان هستیم.

○ مردم افغانستان از روند بازسازی تاراجی و نگران هستند.

وقتی که با آنان صحبت می‌شود، می‌گویند ما شاهد تحولی نو در کشور نیستیم. شما در این باره چه نظری دارید؟

● مردم هم درست می‌گویند و هم اشتباه. آنان درست می‌گویند، زیرا خواسته‌های مردم بسیار زیاد است. ولی آنچه که انجام شده، بسیار اندک و به اندازه انتظار آنان نبوده است. آنان اشتباه می‌کنند، زیرا برخلاف این اظهار نظر که کاری انجام نشده و تحولات چشم‌گیر نبوده، کارهای زیادی انجام شده است. البته بخش اعظم کارهای انجام شده در زمینه کمک‌های بشر دوستانه بوده است. و نه امور زیربنایی. کارهایی نیز در زمینه‌های بهداشت، آموزش و زراعتی انجام شده است که نمی‌توان آنها را نادیده گرفت. سازمان ملل متحد و بانک جهانی در حال توزیع بردهای اصلاح شده هستند که باعث رشد زراعتی افغانستان می‌شود، ولی ای اقدامات به چشم مردم کابل نمی‌آید. البته آنچه که تا کنون انجام شده است، کافی نیست و مردم در این زمینه حق دارند.

در نظر داریم بازسازی را سرعت بخشیم، آمریکا کمک‌های خود به افغانستان را دو برابر کرده و از کشورهای دیگر نیز خواسته است کمک‌های خود را به افغانستان افزایش دهند. اگر ما بیشتر از یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار برای ۱۲ ماه آینده داشته باشیم، مطمئناً تغییرات زیادی در افغانستان رخ خواهد داد.

البته باید در نظر داشته باشیم که افغانستان در طول ۲۲ سال ویران شد و ما به رغم کمک‌های دریافتی، به پول بیشتری نیاز داریم.

«شرف غنی احمدزی» وزیر مالیه افغانستان به مردم دولت این کشور گفته است که برای پنج سال آینده به کمک‌های بین‌المللی نیاز است. زیرا نیاز این کشور، نیاز بشخص است نه کوتاه مدت و من امیدوارم آنچه را غنی احمدزی مطالبه می‌کند، از جامعه جهانی بگیرد و کمک‌های جامعه جهانی و کشورهای همسایه افغانستان برای مدت طولانی ادامه یابد.

○ تحولات مثبت افغانستان با موانع و عوامل بازدارنده‌ای مواجه است. چنانچه‌ای می‌توانید این عوامل را معرفی کنید؟

● وجود موانع و عوامل بازدارنده را نباید می‌کنیم. همواره گفته‌ام که قدرت دولت مرکزی افغانستان به اندازه کافی گسترش نیافته است. علاوه بر این دولت مرکزی تا کنون شناسایی و به صورت کامل وارد عمل نشده، بلکه در حال تمرین است. بطور مثال تثبیت ارزش پول افغانستان یکی از تمرین‌های نسبتاً موفق دولت بوده است.

ما در افغانستان با نیروهای نظامی تنش را مواجه هستیم که به طور کامل تحت کنترل نیستند. هر چند که پیشرفت‌هایی برای کنترل آنان وجود داشته است، ولی این پیشرفت‌ها کافی نیست. تشکیل ارتش ملی و خلع سلاح عمومی دو طرح مورد نظر ما است که باید همزمان با هم به پیش بروند. پیشرفت در اجرای این طرح خیلی کم بوده است. این موضوع نیز خود از عوامل بازدارنده در افغانستان است.